Samling af Afgørelser

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

24. april 2015 *

»Særlige rettergangsformer — registrering af en beskyttet geografisk betegnelse — »piadina romagnola/piada romagnola« — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed«

I sag T-43/15 R,

CRM Srl, Modena (Italien), ved advokaterne G. Forte, C. Marinuzzi og A. Franchi,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved D. Bianchi og J. Guillem Carrau, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse af gennemførelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1174/2014 af 24. oktober 2014 om registrering af en varebetegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Piadina Romagnola/Piada Romagnola (BGB)) (EUT L 316, s. 3),

har

RETTENS PRÆSIDENT

afsagt følgende

Kendelse [1]

Baggrunden for tvisten

1 Sagsøgeren, CRM Srl, er en italiensk virksomhed, der siden 1974 har arbejdet med fremstilling af brødprodukter, bl.a. flere slags piadina romagnola. Der er tale om en italiensk kulinarisk specialitet bestående af et tyndt brød fremstillet af hvedemel, svinefedt eller olivenolie, salt og vand, som traditionelt bages på et terrracottafad eller på en metal- eller stenplade. Brødet fyldes med søde eller salte ingredienser. Sagsøgeren beskriver sig selv som en førende virksomhed inden for fødevareproduktion, der er kendt som den største producent af piadina i Italien. Den markedsfører sine produkter under eget navn og under andre distributørers navn, og blandt dens kunder er de største supermarkedskæder i Italien.

* Processprog: italiensk.

1 — Kun de præmisser i denne kendelse, hvis offentliggørelse Retten finder hensigtsmæssig, er gengivet.

2 Sagsøgeren frygter, at gennemførelsesforordning nr. 1174/2014 af 24. oktober 2014 om registrering af en varebetegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Piadina Romagnola/Piada Romagnola (BGB)) (EUT L 316, s. 3, herefter »den anfægtede forordning«), da betegnelsen romagnola dermed forbeholdes piadina/piada fremstillet i det beskyttede geografiske område, vil forhindre udøvelsen af sagsøgerens almindelige økonomiske aktivitet, da dennes produktion finder sted uden for dette område.

3 Med hensyn til proceduren for registrering af en beskyttet geografisk betegnelse (herefter »BGB«) består den af to faser og er i den periode, der er tale om i den foreliggende sag, omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93, s. 12) og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1). Den første fase vedrører specifikt den medlemsstat, hvorfra den pågældende fødevare stammer. Denne medlemsstat indleder proceduren via en ansøgning om registrering og udarbejdelse af den nødvendige dokumentation, der klarlægger forbindelsen mellem det pågældende produkt og det beskyttede område. Derefter følger en anden fase, hvor Europa-Kommissionen foretager kontrol og efterprøvning af ansøgningens kriterier. Denne kontrol indebærer en undersøgelse af ansøgningen om registrering og offentliggørelsen af denne med henblik på en eventuel indsigelsesprocedure. Den administrative procedure afsluttes med offentliggørelsen af BGB i *Den Europæiske Unions Officielle Tidende* eller med, at en sådan offentliggørelse nægtes.

4 Ansøgningen om registrering af BGB »piadina romagnola/piada romagnola« (herefter »piadina romagnola«) blev indgivet til de italienske myndigheder i 2011 af en sammenslutning til fremme af nævnte produkt og i henhold til forordning nr. 510/2006. De italienske myndigheder tilrettelagde et offentligt møde med det formål at kontrollere, at de foreslåede specifikationer var i overensstemmelse med de loyale metoder til fremstilling af nævnte produkt, og offentliggjorde derefter forslaget om registrering i *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (GURI, Den Italienske Republiks officielle tidende) den 28. januar 2012.

5 Denne offentliggørelse gav anledning til adskillige indsigelser fra producentorganisationer for små håndværksbagere, der fremstiller piadina, som sælges på markeder. Disse organisationer bestred sidestillingen med henblik på den påtænkte BGB af industrielt fremstillede piadina og piadina fremstillet af håndværksbagere, som sælges på markeder. De italienske myndigheder indgav imidlertid den 11. december 2012 erklæringen om registrering af den omtvistede BGB til Kommissionen ledsaget af specifikationerne.

6 Ved stævning af 29. marts 2013 indbragte sagsøgeren sagen for Tribunale amministrativo regionale del Lazio (den regionale forvaltningsdomstol i Lazio, herefter »TAR«) med påstand om annullation af akterne i den italienske registreringsprocedure, bl.a. specifikationerne for piadina romagnola, med den begrundelse, at forordning nr. 510/2006 var blevet tilsidesat, da der ikke findes nogen forbindelse dels mellem det beskyttede område og det industrielt fremstillede produkt piadina romagnola, dels mellem dette industrielt fremstillede produkt og det håndværksmæssigt fremstillede produkt. Under proceduren ved TAR erstattede de italienske myndigheder specifikationerne med en ny version.

[*udelades*]

8 Med dom af 15. maj 2014 tog TAR det af sagsøgeren anlagte søgsmål til følge, idet specifikationerne bl.a. blev annulleret, og de italienske myndigheder blev pålagt at omformulere disse specifikationer. Ifølge TAR havde kun den håndværksmæssige produktion et omdømme, der kunne beskyttes, idet ingen af de fabriksfremstillede produkter var omfattet. I henhold til gældende italiensk ret kunne denne dom fuldbyrdes straks.

9 Nogle dage efter afsigelsen af denne dom offentliggjorde Kommissionen den 21. maj 2014 (EUT C 153, s. 9) i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1151/2012 ansøgningen om registrering af den omtvistede BGB, idet den anførte, at denne offentliggørelse gav ret til at gøre indsigelse mod ansøgningen, jf. forordningens artikel 51. Ved e-mail af 22. maj 2014 informerede sagsøgeren Kommissionen om, at TAR med sin dom af 15. maj 2014 havde annulleret de af de italienske myndigheder fremlagte specifikationer, således at de italienske myndigheder skulle omformulere specifikationerne og begrænse rækkevidden af den omtvistede BGB til håndværksmæssigt fremstillet piadina romagnola. Ifølge sagsøgeren måtte offentliggørelsen af ansøgningen af 21. maj 2014 således annulleres. Som svar på denne e-mail oplyste Kommissionen den 10. juni 2014, at ansøgningen om registrering var blevet offentliggjort med henblik på eventuelle indsigelser, og at eventuelle virkninger af den italienske rets afgørelse skulle vurderes af de kompetente italienske myndigheder.

10 I forbindelse med en efterfølgende udveksling af e-mails mellem sagsøgeren, Kommissionen og de italienske myndigheder vedrørende navnlig konsekvenserne af TAR's dom af 15. maj 2014 for proceduren for registrering af den omtvistede BGB bekræftede de pågældende myndigheder deres vilje til at gennemføre denne procedure, idet de præciserede, at de havde indgivet en appel af TAR's dom samt en begæring om udsættelse af gennemførelsen heraf til Consiglio di Stato. Under appelproceduren henskød Consiglio di Stato spørgsmålet om udsættelse af gennemførelsen af TAR's dom til afgørelse i forbindelse med sagens realitet og oplyste, at det ikke ville imødekomme sagsøgerens anmodning om, at et præjudicielt spørgsmål herom blev indbragt for Domstolen.

11 Kommissionen vedtog under disse omstændigheder den 24. oktober 2014 den anfægtede forordning, der resulterede i, at sagsøgeren ikke længere har ret til at benytte betegnelsen »piadina romagnola« på produkter fremstillet i Modena (Italien), da denne by er beliggende uden for det beskyttede geografiske område. Den anfægtede forordning blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Officielle Tidende* den 4. november 2014.

Retsforhandlinger og parternes påstande [*udelades*]

13 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 20. februar 2015 fremsatte sagsøgeren den foreliggende begæring om foreløbige forholdsregler, hvori denne i det væsentlige nedlagde følgende påstande:

— Gennemførelsen af den anfægtede forordning udsættes i henhold til artikel 105, stk. 2, andet afsnit, i Rettens procesreglement, indtil den foreliggende sag om foreløbige forholdsregler er afgjort, og under alle omstændigheder indtil Retten har truffet afgørelse om søgsmålet i hovedsagen.

[*udelades*]

Retlige bemærkninger [*udelades*]

21 Sagsøgeren har gjort gældende, at denne vil lide en alvorlig og uoprettelig skade, hvis begæringen om foreløbige forholdsregler ikke imødekommes. Som følge af den anfægtede forordnings eksigibilitet har sagsøgeren forbud mod at fremstille og markedsføre piadina med betegnelsen »romagnola«. Sagsøgeren mener, at den skade, dette vil medføre, ikke blot er af økonomisk art, idet den anfægtede forordning ligeledes skader sagsøgerens omdømme og retten til beskyttelse af sit navn samt mulighederne for at indgå kontrakter, hvilket vil resultere i et uopretteligt tab af kunder og markedsandele. Der er således tale om ca. 40% af sagsøgerens omsætning.

[*udelades*]

29 Det fremgår af fast retspraksis, at anordningen af den begærede foreløbige forholdsregel i tilfælde af begæring om udsættelse af gennemførelsen af en EU-retsakt desuden kun er begrundet, hvis den pågældende retsakt udgør den afgørende årsag til det påståede alvorlige og uoprettelige tab (jf. kendelse af 7.3.2013, EDF mod Kommissionen, C-551/12 P(R), Sml., EU:C:2013:157, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis). Det er i denne forbindelse blevet fastslået, at en forholdsregels uopsættelige karakter skal være en følge af de virkninger, som den anfægtede retsakt fremkalder, og ikke af manglende omhu fra den, der har begæret denne forholdsregel (kendelse af 15.7.2008, CLL Centres de langues mod Kommissionen, T-202/08 R, EU:T:2008:293, præmis 73; jf. ligeledes i denne retning kendelser af 28.5.1975, Könecke mod Kommissionen, 44/75 R, Sml., EU:C:1975:72, præmis 3, og af 22.4.1994, Kommissionen mod Belgien, C-87/94 R, Sml., EU:C:1994:166, præmis 38 og 42). Ifølge den samme retspraksis skal den part, der begærer en foreløbig forholdsregel, hvis denne ikke har udvist al den omhu, som en forsigtig og opmærksom virksomhed bør udvise, selv bære det tab, som denne påstår vil bringe dens eksistens i fare eller uopretteligt ændre dens stilling på markedet (jf. i denne retning kendelser af 1.2.2001, Free Trade Foods mod Kommissionen, T-350/00 R, Sml., EU:T:2001:37, præmis 50, 51 og 59, og CLL Centres de langues mod Kommissionen, præmis 74).

30 I den foreliggende sag fremgår det af sagens akter, at indtrædelsen af den påståede alvorlige og uoprettelige skade, som er af såvel økonomisk som ikke-økonomisk art, hviler på den præmis, at den anfægtede forordning forbyder sagsøgeren at benytte betegnelsen »romagnola« ved salg af dennes piadina, hvorved sagsøgeren stilles dårligere end dens konkurrenter, som, fordi de er beliggende i det geografiske område, der er beskyttet med nævnte forordning, fortsat kan benytte denne betegnelse ved markedsføringen af deres egne piadina.

31 Det må imidlertid konstateres, at sagsøgeren i den foreliggende sag ikke har udvist den rimelige omhu, der kunne forventes af en forsigtig og opmærksom økonomisk aktør. Sagsøgeren har således undladt at benytte sig af den mulighed, der findes i den gældende lovgivning, for at opnå tilladelse til fortsat i en overgangsperiode at benytte betegnelsen »romagnola« ved markedsføringen af dennes piadina.

32 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den nationale registreringsprocedure for den omtvistede BGB – som det understreges i TAR's dom af 15. maj 2014 (jf. punkt 8 ovenfor), som sagsøgeren har nævnt gentagne gange – blev indledt ved de italienske myndigheder i 2011 og afsluttet den 11. december 2012, hvor de fremsendte sagen til Kommissionen (jf. punkt 4 og 5 ovenfor). Denne nationale procedure var ratione temporis omfattet af forordning nr. 510/2006. I henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 5 og 6, kunne Den Italienske Republik, der var forpligtet til at indlede en indsigelsesprocedure – som i øvrigt rent faktisk blev gennemført – under hvilken alle, som havde en legitim interesse heri, kunne tilkendegive deres modstand mod ansøgningen om registrering, midlertidigt og på nationalt plan indrømme sagsøgeren beskyttelse ved anvendelsen af betegnelsen »romagnola« og fastsætte en tilsvarende tilpasningsperiode, såfremt sagsøgeren lovligt har markedsført sine piadina under den pågældende betegnelse i mindst de forudgående fem år og »har påpeget dette i forbindelse med den nationale indsigelsesprocedure«.

33 TAR fastslog imidlertid udtrykkeligt i sin dom af 15. maj 2014, at sagsøgeren i modsætning til andre aktører ikke havde deltaget i den nationale indsigelsesprocedure, og at denne undladelse umuliggjorde enhver indrømmelse af en tilpasningsperiode, da sagsøgeren ikke havde gjort sine særlige krav gældende i forbindelse med proceduren med henblik herpå. Sagsøgeren, der har påberåbt sig at have fremstillet alle mulige former for piadina romagnola i flere årtier, og således helt klart opfyldte betingelserne i artikel 5, stk. 5 og 6, lod således muligheden for selv at undgå, at den skade, som denne frygter, glide sig af hænde. Da sagen var blevet overdraget til Kommissionen, var den procedure, Kommissionen gennemførte, ratione temporis omfattet af forordning nr. 1151/2012, der trådte i kraft den 3. januar 2013. Sagsøgeren kunne i forbindelse med sine kontakter med Kommissionen, i henhold til bestemmelserne i nævnte forordnings artikel 15, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, have anmodet denne om at få indrømmet en overgangsperiode på op til 15 år, så denne de facto kunne havde draget fordel af den tilpasningsperiode, som de italienske myndigheder havde indrømmet efter ovennævnte nationale indsigelsesprocedure. Da sagsøgeren imidlertid undlod at deltage i denne

nationale procedure, gik denne glip af muligheden for fortsat at kunne markedsføre sine piadina under betegnelsen »romagnola«. For nuværende må det, selv om deltagelse i den nationale procedure ikke er en nødvendig forudsætning for, at Kommissionen kan indrømme en overgangsbeskyttelse, konstateres, at det under alle omstændigheder ikke fremgår af sagsakterne, at sagsøgeren har anmodet herom, eller at en sådan anmodning er blevet afvist.

34 Det følger heraf, at sagsøgeren, da denne ikke har udvist den omhu, som en forsigtig og opmærksom virksomhed burde have udvist, selv må bære både den økonomiske og den ikke-økonomiske skade, som denne frygter at ville lide i den foreliggende sag.

[*udelades*]

44 Det skal tilføjes, at sagsøgeren i begæringen om foreløbige forholdsregler selv har nævnt, at der findes et datterselskab, nemlig selskabet Commerciale Europa, som denne kontrollerede via finansieringsselskabet Finrec, og som således tilhørte »den samme koncern«. Dommeren i sager om foreløbige forholdsregler kan således kun heraf udlede, at sagsøgeren er medlem af den samme koncern. Under disse omstændigheder påhviler det sagsøgeren, såfremt denne gyldigt ønsker at gøre risikoen for en alvorlig og uoprettelig økonomisk skade gældende, at redegøre for størrelsen af den koncern, den tilhører, dens samlede omsætning og dens særlige karakteristika.

45 Vurderingen af sagsøgerens præcise økonomiske situation afhænger således af, om denne rent objektivt er i besiddelse af de supplerende økonomiske midler, der bl.a. stammer fra de økonomiske ressourcer i den koncern, som sagsøgeren tilhører. Retningslinjerne for sagsøgerens tilhørsforhold til sin koncern udgør således væsentlige elementer i forbindelse med bedømmelsen af den hastende karakter af den foreliggende begæring om foreløbige forholdsregler (jf. i denne retning kendelse af 10.6.2014, Stahlwerk Bous mod Kommissionen, T-172/14 R, EU:T:2014:558, præmis 21). Sagsøgeren har imidlertid ikke i begæringen om foreløbige forholdsregler redegjort for hverken koncernens finansielle kapacitet, dens kapitalstruktur eller dens aktionærkreds, selv om sådanne oplysninger ville have været nødvendige, eftersom det fremgår af de tilgængelige kilder på internettet, at et selskab ved navn Finrec SpA, etableret i Modena på samme adresse som sagsøgeren, ser ud til rent faktisk at eksistere og udøve aktiviteter på markedet.

[*udelades*]

47 Da dommeren i sager om foreløbige forholdsregler således ikke har noget gyldigt sammenligningsgrundlag, kan denne ikke afgøre, om det påståede fald på 40% i omsætningen vil true sagsøgerens finansielle levedygtighed eller medføre et stort tab af markedsandele i forhold til den finansielle kapacitet i den koncern, som sagsøgeren tilhører.

[*udelades*]

51 Selv om sagsøgeren under alle omstændigheder kan støde på visse problemer med at sætte nøjagtige tal på den finansielle skade, som denne vil lide, har denne ikke på grundlag dokumentation været i stand til at redegøre for årsagerne til, at denne ikke er i stand til at identificere, redegøre for eller bevise sin omsætning i tilknytning til salg af piadina romagnola i en passende referenceperiode og til at sætte denne omsætning i forhold til koncernens samlede omsætning i denne periode i tilknytning til alle produkter og økonomiske aktiviteter, så den procentdel, der afspejler den skade, som sagsøgeren vil lide som følge af et fuldstændigt tab af det pågældende marked, kan bestemmes.

52 I en senere tvist om erstatning vil Retten endvidere have beføjelse til via et (abstrakt) skøn at beregne den skade, som sagsøgeren har lidt, på grundlag af den sandsynlige udvikling i sagsøgerens markedsandele og dennes overskud, hvis tingene var forløbet normalt (jf. i denne retning kendelse af 5.6.2013, Rubinum mod Kommissionen, T-201/13 R, EU:T:2013:296, præmis 50). Ved fastsættelsen af omfanget af en skade kan Retten suverænt bedømme de faktiske omstændigheder, og den råder over

en vis skønsmargen med hensyn til den metode, der skal anvendes til bestemmelse af størrelsen af en erstatning (jf. i denne retning dom af 21.2.2008, Kommissionen mod Girardot, C-348/06 P, Sml., EU:C:2008:107, præmis 72, 74 og 76). I denne sag kunne Retten blot foretage et skøn på grundlag af gennemsnitlige statistiske værdier, da sagsøgeren skulle godtgøre de oplysninger, som disse skøn var baseret på (jf. i denne retning dom af 28.4.2010, BST mod Kommissionen, T-452/05, Sml., EU:T:2010:167, præmis 168 og den deri nævnte retspraksis).

[*udelades*]

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT:

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 24. marts 2015.

Underskrifter